

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐ - ๑๒๐๑
ของนักศึกษา ระดับ ปวส.๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

โดย
นางสาวอภิญญา บัวคำโคตร
ครูชำนาญการพิเศษ

วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง: ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ผู้วิจัย : นางสาวอภิญญา บัวคำโคตร

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ประกอบด้วย ด้านเจตคติ ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อมูลชนิดใช้มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ ชุด และได้รับกลับคืนมาจำนวน ๔๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ สำหรับข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ในการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษาชอบและศึกษาวิชานี้ด้วยความเต็มใจ รองลงมาคือการเรียนวิชานี้มีโอกาสนำไปใช้ประกอบวิชาชีพได้ดี ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอนที่มีผลต่อความสามารถในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบในการสอนและมีการวางตนและปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับการสอน รองลงมาคือมีการวางแผนและการเตรียมการสอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน

ด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการประยุกต์ใช้งานกับวัตถุประสงค์และสภาพการเรียนการสอนปัจจุบัน รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเหมาะสมกับสภาพเทคโนโลยีปัจจุบัน

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รองลงมาคือ นักศึกษามุ่งหวังที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และข้อเฉลี่ยนที่มีค่าน้อยที่สุด คือนักศึกษามีการวางแผนการเรียนเสมอ

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ความมุ่งหมายและหลักการ เพื่อการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังได้กล่าวไว้ในหมวดที่ ๑ มาตรา ๔ และในมาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้ "การศึกษา" หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต "การศึกษาตลอดชีวิต" หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๒)

ปัจจัยอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศแล้ว เทคโนโลยีทางการศึกษาจัดได้ว่ามีความสำคัญยิ่ง ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับล่าสุด หมวดที่ ๙ มาตรา ๖๖ และ ๖๗ กำหนดให้ผู้เรียนมีสิทธิในการพัฒนาขีดความสามารถอย่างเต็มที่ โดยอาศัยเทคโนโลยีการศึกษา อันเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐที่จะต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษา ดังนั้นทางสถาบันการอาชีวศึกษาจึงมีการจัดระบบการเรียนการสอนที่มีการสอนภาคทฤษฎีและการสอนภาคปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการในด้านการประกอบอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งกำลังคนเหล่านี้จะมีคุณภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการระบบการศึกษา โดยศึกษาถึงปัญหาแบบย่อย เช่น หลักสูตร อุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล ตัวครูอาจารย์ และปัญหาทั่วไป แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงระบบการศึกษาให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ดังนั้นการสอนวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ อันจะนำมาซึ่งการเรียนรู้ที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนำไปใช้ประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

การที่นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากหรือน้อยนั้น จากผลการวิจัยของ สรายุทธ มาลา พบว่า ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และแรงเสริมของผู้สอน ซึ่งสรายุทธ มาลา ได้อภิปรายว่า ผู้สอนได้ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ คอยเอาใจใส่ แนะนำ การปฏิบัติที่ถูกต้อง ทำให้นักศึกษาเกิดความชำนาญเป็นผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกล่าวได้ว่า นอกจากทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์แล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ มาลี จุฑา กล่าวว่างค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ ความสนใจ และความรู้พื้นฐาน หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อบุคคล และวิไลวรรณ สิริสุทธิ ได้ทำการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความรู้พื้นฐานมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ เจตคติคุณลักษณะของครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เช่นหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดระบบการเรียนการสอน การใช้สื่อในการเรียนการสอน ตลอดจนการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ที่จบการศึกษาออกมามีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ นักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑

๒. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ คน

๓. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่

๓.๑ ด้านเจตคติ

๓.๒ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน

๓.๓ สื่อการเรียนการสอน

๓.๔ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

๒. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติได้จริง

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ปัจจัย หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ คน

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ในการเรียน วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน

๓. เจตคติ หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ท่าทางของนักศึกษาซึ่งเกิดจากความพร้อม ประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๔. คุณลักษณะของผู้สอนประกอบด้วย การวางแผนการสอน การถ่ายทอดความรู้วิธีการสอน การพัฒนาความรู้และแรงเสริมของผู้สอน

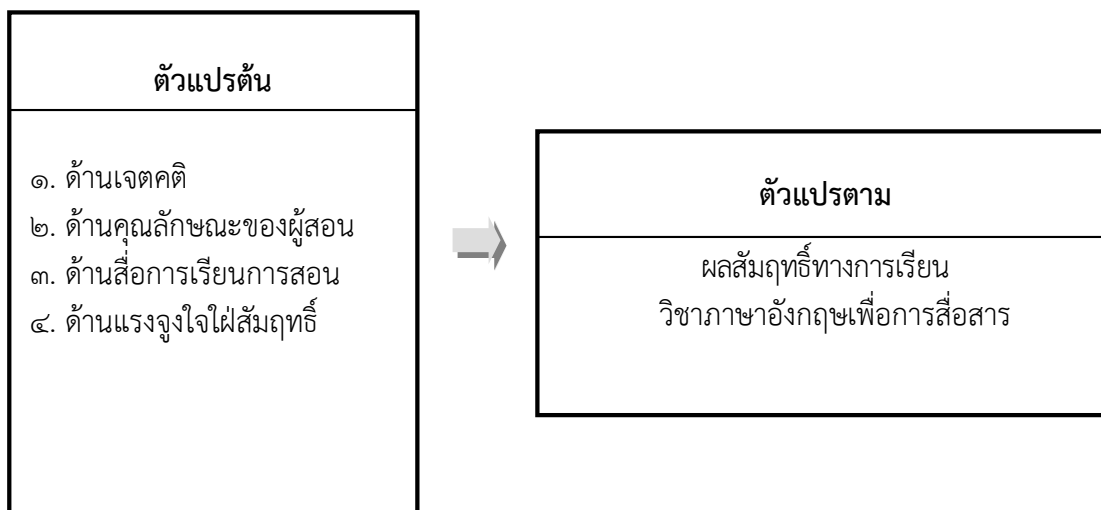
๕. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้นนอกเหนือจากการสอน โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ ระบบเครื่องขยายเสียง อุปกรณ์เครือข่าย เป็นต้น

๖. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง สิ่งเร้าต่างๆ ได้แก่ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้นกล้าเสี่ยง ทำความพยายาม ความต้องการที่จะชนะ ที่มีอยู่ในตัวบุคคลเพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

๗. ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่สอนหรือเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี

๘. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหนังสือ บทความ และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๒. เจตคติ
๓. ปัจจัยด้านผู้สอน
๔. สื่อการเรียนการสอน
๕. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๑. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึงคุณลักษณะความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้จากการเรียนการสอนซึ่งสามารถวัดได้โดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรม

พิรยุทธ สันตะวัน (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จความสมหวังในการเรียนรู้ ที่รวมทั้ง ด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะทำให้แยกกลุ่มของนักศึกษาที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น ต่ำ ปานกลาง สูง เป็นต้น

เกตุสุดา มนิระพงศ์ (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าใจถึงความรู้ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกันและต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและที่ไม่ใช้สติปัญญาแสดงออกมาในรูปของความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไปซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบด้านต่าง ๆ เข้ามาช่วยและสามารถที่จะฝึกฝนได้

Carter V. Good (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน

บลูม ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี ๓ ตัวแปร คือ

๑. ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน ได้แก่ ความถนัด และความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษา

๒. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristics) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะแสดงออกเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่ง ได้แก่ ความสนใจ และเจตคติต่อเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน การยอมรับความสามารถ และบุคลิกภาพ

๓. คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

Klausmier (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ระดับการศึกษา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ เช่น เจตคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้รับแรงจูงใจจากครูผู้สอนก็เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเช่นเดียวกัน

อแนस्ताซี (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาซึ่งได้แก่องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่น ๆ

จากการรายงานโดยกรมวิชาการสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง

๑. ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เจริญขึ้นโดยการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนตามปกติพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบหรือผลงานที่ครูกำหนดให้ทำ หรือจากทั้ง ๒ อย่าง

๒. ผลหรือผลงานที่นักศึกษาได้จากวิชาสามัญ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาประวัติศาสตร์ซึ่งตรงข้ามกับทักษะที่ได้จากวิชาฝีมือ หรือพลศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จ

Carroll (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้เสนอแนวความคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเกิดจากปัจจัยหลัก ๕ ด้าน โดยปัจจัยสามประการแรกจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาและสองปัจจัยหลังจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งปัจจัยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้คือ

๑. ความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่พบในตัวนักศึกษาและพัฒนามาเป็นความสามารถในการเรียน ซึ่งวัดได้ด้วยปริมาณที่นักศึกษาใช้ในการเรียนเรื่องนั้นๆ เพื่อให้ได้ผลเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย

๒. ความพากเพียร หมายถึง ปริมาณเวลาที่นักศึกษาตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย

๓. ความสามารถในการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาที่เข้าใจว่าจะต้องเรียนอะไรบ้าง และจะต้องทำอะไร ให้บรรลุผลในการเรียน

๔. โอกาสในการเรียนของนักศึกษา หมายถึง ปริมาณเวลาที่ครูกำหนดหรือจัดให้กับนักศึกษาได้มีโอกาสได้เรียนเนื้อหา

๕. คุณภาพของการเรียนการสอน หมายถึง การจัดเนื้อหาการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะทางการเรียนรู้ โดยมีภอยู่ในรูปเกรดที่ได้จากสถาบันการศึกษา เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า ซึ่งนอกจากนี้ยังประกอบด้วยปัจจัยอีกหลายด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ด้านความพร้อมด้านร่างกาย สภาพจิตใจ สติปัญญาของผู้เรียนความพร้อมทางคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถของผู้สอน รวมถึงสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เป็นแรงเสริมอันได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน สภาพครอบครัวและสังคม

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Klausmier (อ้างถึงใน สถิต วงศ์สุวรรณ) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกิดจากปัจจัยหลัก ๖ ประการ ดังนี้

๑. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา สุขภาพ ลักษณะนิสัยและความสามารถทางทักษะทางร่างกาย

๒. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ ระดับสติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ทักษะทางร่างกาย สุขภาพ อายุ เพศ

๓. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอน

๔. คุณลักษณะพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นต้น

๕. คุณลักษณะทางจิต ได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ และค่านิยม

๖. แรงผลักดันจากภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางโรงเรียน เป็นต้น

รัตนาคัมภีรานนท์ (อ้างถึงใน จิราภร บ่อวาริ) ได้เสนอถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑. สภาพแวดล้อมต่างๆ ประกอบด้วย บรรยากาศในโรงเรียน หลักสูตร คุณภาพการสอนฐานะเศรษฐกิจและสังคม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

๒. เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย เซาว์ปัญญา ความถนัด ทักษะพื้นฐานของผู้เรียน ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะนิสัยของผู้เรียน เจตคติ การปรับตัว เป็นต้น

พริสก็อต (อ้างถึงในจุมพต พุมศรีภานนท์) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนโดยใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยาและการแพทย์ ๑๓ ผลสรุปว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพทางกาย ข้อบกพร่องทางกาย และบุคลิกท่าทาง

๒. องค์ประกอบทางด้านความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์กับสมาชิกภายในครอบครัว

๓. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม สภาพแวดล้อม และการอบรมจากที่บ้าน

๔. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์เกี่ยวกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

๕. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ และเจตคติต่อการเรียน

๖. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงอารมณ์

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ลักษณะทางด้านร่างกายและจิตใจ คุณลักษณะของผู้เรียนและผู้สอน พฤติกรรมของผู้เรียนและผู้สอน ลักษณะของกลุ่มเพื่อน และแรงผลักดันจากภายนอก เป็นต้น

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (อ้างถึงในรัตนาคัมภีรานนท์) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชา ที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ ๒ แบบดังนี้

๑. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปแบบของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชา ศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดในแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

๒. การวัดด้านเนื้อหา เป็นกรตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (Achievement Test)

บุญชม ศรีสะอาด (อ้างถึงในรัตนา คัมภีรานนท์) ได้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือเรียกว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งหมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์รายวิชาหรือเนื้อหารายละเอียดที่สอบนั้น

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ทักษะทางด้านวิชาการและความสามารถของตัวผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถวัดได้ ด้าน คือ วัดด้านการปฏิบัติ และ ด้านเนื้อหา ผลจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ทำให้สามารถจำแนกความสามารถของผู้เรียนออกเป็นระดับต่างๆ ตามระดับความรู้ เช่น ดีมาก ดี ปานกลาง อ่อน เป็นต้น โดยทั่วไปมักแสดงผลในรูปแบบเกรดเฉลี่ย ในแต่ละปีการศึกษา

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เจตคติเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมต่างๆ เช่น เมื่อเราประสบกับสิ่งใดๆ จะเกิดเจตคติกับสิ่งนั้นๆ ถ้ามีเจตคติที่ดี ก็จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางที่ดี ถ้ามีเจตคติไม่ดี ก็แสดงพฤติกรรมไม่ดีกับสิ่งนั้น เจตคติจึงเป็นเรื่องที่มีผู้สนใจทำการศึกษากันมาก ทั้งนักการศึกษาและนักจิตวิทยา ดังนั้นผู้ให้ความหมายเจตคติไว้มากมายหลายท่าน ดังเช่น

Thurstone (อ้างถึงใน วีระ บุญยะกาญจน) ได้ให้ความจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีและไม่ดีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีระดับของความรู้สึกที่มากน้อยต่างกัน

Good (อ้างถึงใน สถิต วงศ์สุวรรณ) ได้อธิบายว่า เจตคติเป็นความพร้อมที่แสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนีต่อด้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

สมใจ ลักษณะ (อ้างถึงใน ปิยะมาศ เจริญพันธุ์) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของคนที่มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ซึ่งมุ่งในด้านความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบ

องค์ประกอบของเจตคติ

พรพิมล เจียมนครินทร์ (อ้างถึงใน วีระ บุญยะกาญจน) กล่าวว่า เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

๑. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้หรือความชอบซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้

๒. องค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นความรู้สึกที่ทำให้บุคคลเกิดความยึดมั่น และอาจแสดงปฏิกิริยาตอบ หากมีความขัดแย้งกับความรู้สึกดังกล่าว

๓. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำในทางด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นผลจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ

ประโยชน์ของเจตคติ

สมิทธ และคณะ (อ้างถึงใน วีระ บุญยะกาญจน) ได้กล่าวถึงหน้าที่และประโยชน์ของเจตคติคล้าย ๆ กันว่า มี ๔ อย่างดังนี้

๑. หน้าที่ให้ความเข้าใจ เจตคติหลายอย่างช่วยให้เข้าใจสภาพแวดล้อม ได้เรียนรู้ และเข้าใจการกระทำของบุคคลในสังคม สามารถอธิบายและคาดคะเนการกระทำของบุคคลในสังคมสามารถอธิบายและคาดคะเนการกระทำของตนเองและของบุคคลอื่นได้

๒. หน้าที่ป้องกันตนเอง บ่อยครั้งที่บุคคลจำเป็นต้องหาทางออกให้กับตนเอง เพื่อความสบายใจเป็นต้นว่าคนที่ชอบพูดว่าคนอื่นตรงๆ หาทางออกปกป้องตนเองว่า การที่ทำเช่นนั้นเพราะมีความจริงใจกับเพื่อนฝูง

๓. หน้าที่ในการปรับตนเอง เจตคติจะช่วยให้คุณในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมโดยปกติบุคคลจะนึกถึงผลประโยชน์เป็นสำคัญและจะพัฒนาเจตคติตามแนวทางที่คาดว่าจะตอบสนองความต้องการของตนได้

๔. หน้าที่แสดงออกถึงค่านิยม เจตคติช่วยให้คุณได้แสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง เช่น คนที่มีความซื่อสัตย์สูง จะแสดงออกโดยการไม่ชอบพวกที่ประพฤติมิชอบในทางราชการ

โครงสร้างเจตคติ

๑. ขนาดหรือระดับความเข้ม หมายถึง ระดับมากน้อยของเจตคติ (ความชอบมากชอบน้อย) เจตคติที่มีระดับความเข้มมากจะเปลี่ยนยากกว่าเจตคติที่มีระดับความเข้มน้อย

๒. ความซับซ้อน หมายถึง เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมีความเชื่อหลายอย่างเป็นพื้นฐาน

๓. อันดับความสำคัญ ถ้าเจตคดียิ่งฝังลึกเท่าใดก็ยิ่งมีความสำคัญต่อผู้เป็นเจ้าของมากเท่านั้น

๔. ความเด่น เจตคติที่เด่นในความคิดเห็นของผู้เป็นเจ้าของย่อมจะกระตุ้นให้เกิดการกระทำได้ง่ายกว่าเจตคติที่มีลักษณะตรงข้าม

สาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

๑. องค์ประกอบของสถาบัน อันได้แก่ โรงเรียน วัด ครอบครัว หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้มีส่วนในการสร้างเจตคติให้แก่บุคคลอย่างมากมาย

๒. รูปแบบ มีบ่อยครั้งที่เจตคติของเราพัฒนาขึ้นมาจากการเรียนรู้รูปแบบ กล่าวคือ เป็นการมองดูบุคคลอื่นว่าเขากระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ อย่างไรแล้ว เราจำเอารูปแบบนั้นมาปฏิบัติซึ่งรูปแบบอันนั้นจะก่อให้เกิดเจตคติมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าผู้เป็นรูปแบบนั้นเป็นบุคคลที่เขายอมรับและนับถือเพียงใด

๓. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยปกติในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคมอยู่แล้ว จากการเกี่ยวข้องติดต่อกันทำให้เรารับเอาเจตคติหลายๆอย่างเข้าไปโดยไม่ตั้งใจ ทั้งนี้เพราะการเกี่ยวข้องกันนั้นจะอยู่ในลักษณะที่ไม่มีแบบแผน โดยมากมักเป็นกลุ่มในครอบครัว หรือเครือญาติ ตัวกลางที่เป็นสื่อสำคัญและมีอิทธิพลในการสร้างเจตคติ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

๔. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เป็นประสบการณ์ที่บุคคลเหล่านี้จะเกิดมาจากประสบการณ์นั้นมาด้วยตัวเขาเอง และการได้พบสิ่งนั้นทำให้เกิดความฝังใจกลายเป็นเจตคติของเขา ตัวอย่างเช่น เมื่อเราได้รางวัลจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เราอาจจะชอบบุคคลนั้นและจะเกิดเจตคติในทางที่ดีต่อเขา ในทางตรงข้าม ถ้าเราได้รับการลงโทษหรือได้รับการคับข้องใจเราก็จะไม่ชอบเขาและอาจมีเจตคติไปในทางไม่ดีต่อเขาได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน พยายามศึกษาหาความรู้ เอาใจใส่ต่อการเรียนและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ปัจจัยทางด้านผู้สอน

การสอนประกอบด้วยเนื้อหาที่สอนและกระบวนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยได้แก่ การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์ของวิชา เอกสารประกอบการสอน ความสามารถในการสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอน และการประเมินผลการสอน เป็นต้น การเตรียมการสอนจะดำเนินการไปด้วยดี โดยคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ [๔๒] ดังนี้

๑. ตัวป้อน (Input) คือ ผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

๒. กระบวนการ (Process) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นการวางแผน และเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการสอน และการประเมินผลการสอน

๓. การผลิต (Product) เป็นผลสมบูรณ์ของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปทางที่ปรารถนาของผู้เรียน การเป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร เป็นต้น

องค์ประกอบการสอน

สุพิน บุญชูวงศ์ กล่าวว่า องค์ประกอบการสอนนั้น ประกอบด้วย ครู นักศึกษา และสิ่งที่ทำการสอน ฉะนั้น ครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ ฉะนั้น บุคลิกภาพ ความสามารถของผู้สอนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งยังต้องรู้จักปรับปรุงเทคนิคและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเรื่อง นั่นคือ ผู้สอนต้องพยายามจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด ดังนั้นครูที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ควรมีหลักพื้นฐานการสอน ๔ ประการ

ประการที่ ๑ หลักการเตรียมความพร้อมพื้นฐาน การเตรียมความพร้อมพื้นฐานจะช่วยให้การสอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นโดยควรให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างการเรียนการสอน และการประเมินผลของหลักสูตรควรมีแนวโน้มเป็นอย่างไร

ประการที่ ๒ หลักการวางแผนและเตรียมการสอน ในการวางแผนการสอนต้องครอบคลุมจุดประสงค์เนื้อหาการเรียน สื่อการเรียนการสอน และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยต้องมีการวางระดับขั้นตอนการสอนให้เหมาะสมและตามลำดับขั้นเพื่อประสิทธิภาพในการสอน

ประการที่ ๓ หลักการใช้จิตวิทยาในการเรียนรู้ การสอนของครูจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น ครูต้องเรียนรู้หลักจิตวิทยามาใช้ช่วยในการสร้างสถานการณ์ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

คุณภาพการสอน

คุณภาพการสอน เป็นการสอนที่ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง และส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งได้มีผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวความคิดไว้หลายท่าน ได้แก่

บุญถิ่น อัตถากร และรัตนดา ต้นบุญเต็ก กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพนั้น ต้องอาศัยครู ครูนั้นต้องมีบทบาทอันสำคัญยิ่ง เพราะครูเป็นตัวจักรที่สำคัญต่อการจัดระบบและการดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เป็นผู้บรมสั่งสอนบุตร ธิดา ให้ได้รับการศึกษาที่

ถูกต้องและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เพื่อจะได้เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศให้เจริญ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างให้ครูมีคุณภาพสูง

ด้านคุณภาพการสอนของครู บลูม (Bloom) เสนอว่า องค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพการสอน คือ

๑. การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจชัดเจน

๒. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องให้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละคน

๓. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติด้วยตนเอง

๔. ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correlation) การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา กล่าวคือ จะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนให้นักศึกษาทราบ

สรายุทธ มาลา ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา ๔ ภาคใต้พบว่า ความรู้ในวิชาที่สอนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านทางการพัฒนาความรู้ของครู แรงเสริมของผู้สอนความพร้อมทางด้านร่างกาย ค่านิยม ความเข้าใจในวิชาที่เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาผลการวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเดียวกัน

การพัฒนาความรู้

การเป็นครูสอนที่ดี นอกจากจะต้องเป็นคนดี มีศีลธรรม รักลูกศิษย์อย่างเท่าเทียมกัน รู้จักหน้าที่ตนเองแล้วการพัฒนาหาความรู้เพิ่มเติมก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบันมีความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จำเป็นต้องมีการพัฒนา และ ปรับปรุงในดีขั้นสม่ำเสมอ หรือดังนี้

Klausmeir ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า มีด้านคุณลักษณะของผู้สอน ที่จะต้องมีการพัฒนาความรู้ และ Davis ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าการคาดหวังของครู ครูที่มีการคาดหวังสูงจะทำให้เขามีความตั้งใจต่อการทำงานสูง แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ มาให้นักศึกษาอยู่เสมอ และช่วยทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนการสอนได้

สรุปได้ว่า การพัฒนาความรู้ของผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญ หากผู้สอนนำเอาคุณลักษณะของครู ที่ดีมาประยุกต์ใช้ในการกระบวนการเรียนการสอน จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในบทเรียนซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาความรู้ของผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอีกด้านหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

สิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนมากยิ่งขึ้นคือสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังคำกล่าวของ จริยา เนียนเฉลย ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า หมายถึง การนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งหมายถึง การนำวัสดุ เครื่องมือและวิธีการมาเป็นสะพานเชื่อมโยงความรู้ ได้ผลตรงจุดมุ่งหมาย และนักเทคโนโลยี การศึกษาได้จำแนกประเภทของสื่อในลักษณะของวัสดุและเครื่องมือ ดังนี้

๑. สื่อวัสดุ (Software) ได้แก่ แผ่นโปร่งใส สไลด์ ภาพยนตร์ ฟิล์มสตริป แผ่นเสียง ม้วนเทป แผ่นข้อมูล เป็นต้น

๒. สื่ออุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ พวกเครื่องมือ ได้แก่ เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์มสตริป เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องฉายวิดีโอ เป็นต้น จะเห็นว่าเครื่องมืออุปกรณ์เป็นสื่อการสอนที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่ครูผู้สอนจะต้องเลือกมาใช้ได้

ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนสามารถเพิ่มให้มากขึ้นได้ โดยผ่านการใช้อุปกรณ์การสอนทุกอย่างถูกต้อง อุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่ สิ่งพิมพ์ เครื่องเสียง โสตทัศนูปกรณ์ การสาธิต ทรัพยากรชุมชน และอุปกรณ์การเรียนด้วยตนเอง อุปกรณ์เหล่านี้ช่วยส่งเสริมการสื่อความหมายที่มีความหมาย

อุปกรณ์การสอนไม่สามารถสอนได้ด้วยตัวมันเอง มันต้องการครูที่มีความชำนาญเพื่อทำให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ประโยชน์มากที่สุดจากอุปกรณ์การสอน ครูต้องพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

๑. การเลือกอุปกรณ์
๒. การเตรียมชั้นเรียนเพื่อประสบการณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์
๓. ชี้แนะชั้นเรียนให้ผ่านการเรียน และ
๔. ติดตามประสบการณ์ภายหลังการเรียนไปแล้ว

เครื่องมืออุปกรณ์เป็นสื่อการสอนที่สำคัญมากที่จะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ประหยัดเวลา ช่วยถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเห็นระหว่างครูและนักศึกษา สร้างความเข้าใจในเรื่องที่สอนได้อย่างเร็วและจำได้ อย่างถาวร นั้นหมายถึงการลืมนาน นักศึกษาสามารถนำไปใช้แสดงความคิดเห็น อภิปรายในสังคมแห่งการเรียนรู้ใหม่ได้มากขึ้น และสอดคล้องกับนักการศึกษาที่ศึกษาไว้ว่า เครื่องมืออุปกรณ์เป็นปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมืออุปกรณ์จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นสามารถ สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พอสรุปได้ดังนี้

๑. ปัจจัยทางด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความพร้อมของผู้เรียน ความเข้าใจในวิชาที่เรียน ค่านิยม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
๒. ปัจจัยทางด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอน การพัฒนาความรู้ และแรงเสริมของผู้สอน
๓. ปัจจัยทางด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย สภาพห้องเรียน เครื่องมือ และอุปกรณ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ลุล่วง เราจะสังเกตเห็นว่านักศึกษาที่รู้จักบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ความแตกต่างของบุคคลทั้งสองพวกนี้ดูได้จากการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

๑. เป็นผู้มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง
๒. มีแผนการทำงานที่ชัดเจน
๓. เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

๑. เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย หรือ

๒. ตั้งเป้าหมายไปในวิถิทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะต้องตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งเป้าหมายไว้ง่าย ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผิดหวัง ส่วนพวกที่ตั้งไว้ง่ายเกินไปนั้น เพราะรู้ว่าอาจจะต้องล้มเหลวอีก แต่ล้มเหลวเพราะการทำงานยาก รักษาหน้าตัวเองได้ดีกว่า

๓. ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

ความต้องการของพ่อแม่ มีอิทธิพลต่อเด็กตั้งแต่เริ่มแรกของชีวิตในบรรยากาศของ “ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และบุตร” ซึ่งประกอบด้วยความรัก การควบคุม การขู่บังคับ ความคงเส้นคงวาในทางอารมณ์ของพ่อ – แม่ การที่เด็กเคยประสบความสำเร็จและความผิดหวังจากการได้รับรางวัลและลงโทษเหล่านี้ จะก่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากผลการวิจัย พบว่า พ่อแม่ของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีอิทธิพลทำให้เด็กกลายเป็นคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากพ่อแม่ให้ความสนใจและยุ่งเกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ แสดงความรักใคร่เอาใจใส่ ตั้งมาตรฐานการกระทำเอาไว้ มีการกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจมากกว่าเด็กที่พ่อแม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ฉะนั้น การตั้งมาตรฐานการกระทำจะได้รับอิทธิพลมาจากพ่อแม่ พ่อแม่ของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะทำให้เด็กมีลักษณะชอบแข่งขัน ชอบเข้าร่วมกิจกรรม มีความพอใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีลักษณะต่อสู้ และมีความสามารถคนที่ประสบความสำเร็จในอนาคตต่อไปนั้น คือคนที่สามารถตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตได้และในการที่คนจะพัฒนาต่อไปด้วยดีนั้น จะต้องมึลักษณะดังนี้

๑. มีวุฒิภาวะ หมายถึง คนที่สามารถเลือกเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้

๒. มีสุขภาพจิตดี หมายถึง การที่พยายามหลีกเลี่ยงจากความวิตกกังวล

เป็นความรับผิดชอบของครูแต่ละคนที่จะเป็นผู้ช่วยแนะนำชี้ช่องทางให้เด็กรู้จักการตั้งเป้าหมายในชีวิตในสภาพที่เป็นจริง มิใช่เพื่อฝันและพยายามเปลี่ยนความกลัวความผิดหวังให้กล้าเผชิญความจริงให้เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดว่ามีลักษณะอย่างไร เพื่อจะช่วยให้ชี้ช่องทางให้เด็กรู้จักการวางเป้าหมาย และช่วยให้เด็กกลายเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หากเพียงที่จะเอาชนะงานที่ยาก ๆ

วิธีหนึ่งที่ครูจะสามารถช่วยเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำให้ดีขึ้น คือการกระตุ้นให้กำลังใจให้เด็กรู้สึกว่าจะสามารถทำงานนั้น ๆ ได้ ใ้งานที่คิดว่าจะสามารถทำได้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ อย่าให้รู้สึกว่าเป็นโดนบีบบังคับ กดดัน เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นจะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงเพราะกลัวความล้มเหลว หหมดแรงจูงใจที่จะทำ เพราะรู้ว่าทำไปแล้วก็ไม่สำเร็จในการให้งานทำทุกครั้ง การให้รู้ผลของการทำงานโดยการให้ข้อสังเกตจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างดี การให้เด็กทราบผลการทำงานของตนในลักษณะการให้ข้อคิดเห็น จะช่วยให้เกิดความสนใจ ตั้งใจและช่วยตัดสินใจได้ว่าการกระทำนั้น ๆ ให้ผลดีขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ดีกว่าเดิม ช่วยให้รู้ว่าคราวต่อไป จะทำอย่างไร

ทฤษฎีของแมลเคลแลนด์ ได้เน้นแรงจูงใจทางสังคม ๓ ประเภทคือ

๑. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือความปรารถนาที่จะกระทำการหนึ่งลุล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว

๒. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากผู้อื่น

๓. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าการทำอะไรได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามและควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

ลักษณะผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พัชรีย์ สิมพริกซ์ กล่าวว่า ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักมีพฤติกรรม ดังนี้

๑. มีความทะเยอทะยาน
๒. มีความรับผิดชอบ ชยัน อดทน และตั้งใจทำงาน
๓. วางแผนและจัดระบบในการทำงานดี
๔. กล้าเสี่ยง
๕. พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเสมอ

ปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี

หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมที่มีความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน การทำงาน มีความมานะพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ

วิมลรัตน์ คล้ายเนียม ศึกษาารูปแบบของผลการเรียนโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจในวิทยาลัยครูนครสวรรค์ เสนอรูปแบบของระบบสาเหตุของผลการเรียนโดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) เท่ากับ 0.19

จากการศึกษาผลการวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำการใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะต้องพบกับอุปสรรคที่มีความพยายามและอดทนจนทำให้เท่าเทียมกับมาตรฐานที่ตนเองตั้งใจไว้ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บำเพ็ญ อาร์เรน ได้ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้ตัวการ์ตูนพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย เพื่อเปรียบเทียบศึกษาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการใช้กิจกรรมโดยใช้ตัวการ์ตูนพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาผลสำเร็จความก้าวหน้าทางการเรียน เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการอ่านกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ จำนวน 10 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนเรื่องการใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้ตัวการ์ตูนพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖, คำศัพท์จากตัวการ์ตูน, (PowerPoint) คำศัพท์จากบัตรคำ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ตัวการ์ตูนพัฒนาทักษะการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๘ และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑๖.๗

นางผาสุก รัตนสุวรรณ ได้ศึกษาเรื่องการแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยดำเนินการวิจัยกับประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๔ จำนวน ๑๐๖ คนได้จัดทำแผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

แบบประสมคำ จำนวน ๑๙ แผน ระยะเวลาในการสอน ๕๗ ชั่วโมงโดยการฝึกอ่านวันละ ๑๕ นาที ในชั่วโมง การสอนภาษาอังกฤษและจัดทำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบประสมคำเป็นขั้นตอนให้นักศึกษาใช้ฝึกอ่าน จำนวน ๑๐๖ เล่ม แบบฝึกประกอบด้วย แผนการฝึกอ่านจำนวน ๕๗ แผนผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะ การอ่านของนักศึกษาดีขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๘๕ นักศึกษาส่วนมากมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษดี ขึ้น ออกเสียงถูกต้องสามารถประสมคำเองได้มากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสามารถใช้ ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในการสื่อสาร และในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

นางจันทิตา กุศลวัฒน์ ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนปริตารามวิทยาคม อำเภอ สามพรานจังหวัดนครปฐม จำนวน ๓๗ คน ทดลองใช้ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ ผลการวิจัย พบว่า ๑) นักศึกษาและครูต้องการแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาจากเอกสารจริง มีกิจกรรมหลากหลายมี ภาพการ์ตูนประกอบ อักษรตัวโต เนื้อหาไม่ยากเกินไป มีคำอ่านภาษาไทย ๒) แบบฝึกที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยชื่อเรื่อง คำนำ คำชี้แจง จุดประสงค์ ใ้ความรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน แบบทดสอบหลัง เรียน แบบทดสอบรายจุดประสงค์ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และเรียนด้วยความสนุกสนาน

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีขั้นตอนของการวิจัยดังนี้

๑. ประชากร
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
๕. การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย ปัจจัยด้านเจตคติ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อมูลชนิดใช้มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ลักษณะระดับข้อมูลของแบบสอบถาม

แบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด ซึ่งเป็นคำถามที่ผู้วิจัยได้กำหนดคำตอบให้ผู้ตอบเลือกในข้อที่ตรงกับความจริง ในกรณีที่เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึงระดับเจตคติ ได้แก่ ความรู้สึก/ความคิดเห็นของผู้ตอบ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน ได้แก่ ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- ๕ หมายความว่า ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุด
- ๔ หมายความว่า ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาก
- ๓ หมายความว่า ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปานกลาง
- ๒ หมายความว่า ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร น้อย
- ๑ หมายความว่า ความรู้สึก/ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร น้อยที่สุด

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูผู้สอน ได้แก่ ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอน

- ๕ หมายความว่า ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายความว่า ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก
- ๓ หมายความว่า ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง

๒ หมายความว่า ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย

๑ หมายความว่า ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ความพร้อมในด้านสื่อการสอน อุปกรณ์การเรียน

๕ หมายความว่า ความพร้อมในด้านสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

๔ หมายความว่า ความพร้อมในด้านสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมาก

๓ หมายความว่า ความพร้อมในด้านสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

๒ หมายความว่า ความพร้อมในด้านสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับน้อย

๑ หมายความว่า ความพร้อมในด้านสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อความสามารถในการเรียน ได้แก่ ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียน

๕ หมายความว่า ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

๔ หมายความว่า ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

๓ หมายความว่า ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

๒ หมายความว่า ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับน้อย

๑ หมายความว่า ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในส่วนของกำหนัดระดับของคะแนนเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินของเบสต์ ๕ ระดับ ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	๑.๐๐-๑.๔๙	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นน้อยที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย	๑.๕๐-๒.๔๙	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย	๒.๕๐-๓.๔๙	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย	๓.๕๐-๔.๔๙	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย	๔.๕๐-๕.๐๐	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ คน โดยได้ชี้แจงถึงความสำคัญและประโยชน์จากข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามดังกล่าว มาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้มาซึ่งมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ด้วยการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อคำถาม พร้อมคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ระดับการให้ความสำคัญกับข้อความในแต่ละด้านโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังสูตร (พรณี ลีกิจวัฒน์, ๒๕๔๔: ๗)

๒.๑ ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร

\sum แทน ผลรวม

x แทน คะแนนของแต่ละคน

N แทน จำนวนประชากร

๒.๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{เมื่อ } \sigma = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักศึกษา นักศึกษา

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

๑. ข้อมูลด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๒. ข้อมูลด้านคุณลักษณะของครูผู้สอนที่มีผลต่อความสามารถในการสอนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
๓. ข้อมูลด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
๔. ข้อมูลด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. ๑ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (N=๔๔)

รายการ	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
๑. การเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้มีโอกาสประกอบวิชาชีพได้ดี	๔.๗๕	๐.๔๔	มากที่สุด
๒. นักศึกษาชอบและศึกษาวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยความเต็มใจ	๔.๘๕	๐.๔๙	มากที่สุด
๓. นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๔.๕๕	๐.๗๖	มากที่สุด
๔. วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	๓.๗๕	๐.๔๔	มาก
๕. นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี	๔.๒๕	๐.๘๘	มาก
๖. การเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องขยัน และมีความอดทนอย่างสูง	๔.๕๕	๐.๖๙	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	๔.๔๕	๐.๖๑	มาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้มีโอกาสประกอบวิชาชีพได้ดี รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านคุณลักษณะของครูผู้สอนที่มีผลต่อความสามารถในการสอนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(N=๔๔)

รายการ	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
๑. มีความรับผิดชอบในการสอน	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
๒. มีการวางแผนและการเตรียมการสอน	๔.๙๕	๐.๒๒	มากที่สุด
๓. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	๔.๙๐	๐.๓๑	มากที่สุด
๔. มีการวางตนและปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับการสอน	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
๕. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาและมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	๔.๘๕	๐.๔๙	มากที่สุด
๖. การเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะกับเนื้อหาที่เรียน	๔.๒๕	๑.๐๒	มาก
๗. รู้วิธีการสอนหลายรูปแบบและเลือกมาสอนได้อย่างเหมาะสม	๔.๘๐	๐.๕๒	มากที่สุด
๘. มีความสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บทเรียนน่าสนใจ	๔.๙๐	๐.๓๑	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	๔.๘๓	๐.๓๖	มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คุณลักษณะของครูผู้สอนที่มีผลต่อความสามารถในการสอนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ รองลงมาคือ มีการวางตนและปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับการสอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รู้วิธีการสอนหลายรูปแบบและเลือกมาสอนได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสื่อการเรียนการสอน

(N=๔๔)

รายการ	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
๑. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบัน	๔.๖๕	๐.๔๙	มากที่สุด
๒. การประยุกต์ใช้งานกับวัตถุประสงค์และสภาพการเรียนการสอนปัจจุบัน	๔.๗๕	๐.๔๔	มากที่สุด
๓. มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	๔.๖๐	๐.๖๘	มากที่สุด
๔. การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเหมาะสมกับสภาพเทคโนโลยีปัจจุบัน	๓.๘๕	๑.๓๑	มาก
๕. ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยในการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎี เช่น สื่อออนไลน์ Facebook, Instagram, Tiktok, Twister	๓.๐๙	๑.๒๙	มาก
รวมเฉลี่ย	๔.๓๕	๐.๘๔	มาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบัน รองลงมาคือ การประยุกต์ใช้งานกับวัตถุประสงค์และสภาพการเรียนการสอนปัจจุบัน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเหมาะสมกับสภาพเทคโนโลยีปัจจุบัน

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(N=๔๔)

รายการ	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
๑. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๔.๙๕	๐.๒๒	มากที่สุด
๒. นักศึกษามุ่งหวังที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	๔.๘๐	๐.๔๑	มากที่สุด
๓. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๔.๖๕	๐.๖๗	มากที่สุด
๔. เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายงาน จะรีบทำให้เสร็จโดยเร็ว	๔.๗๐	๐.๖๖	มากที่สุด
๕. นักศึกษามีการวางแผนการเรียนเสมอ	๔.๕๐	๐.๕๑	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	๔.๗๒	๐.๔๙	มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รองลงมาคือ นักศึกษามุ่งหวังที่จะศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักศึกษามีการวางแผนการเรียนเสมอ

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
๒. วิธีดำเนินการวิจัย
๓. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
๔. สรุปผลการวิจัย
๕. อภิปรายผล
๖. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ ที่เรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน ๔๔ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย ด้านเจตคติจำนวน ๖ ข้อ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน จำนวน ๘ ข้อ ด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน ๕ ข้อ และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน ๕ ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

๑. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สาขาเทคนิคเครื่องกล สาขาไฟฟ้าการควบคุมทางอุตสาหกรรม สาขาการบัญชี จำนวน ๔๔ ชุด และได้รับกลับคืนมา ๔๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับ เจตคติ คุณลักษณะของผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับ ชั้น ปวส. ๑ จำนวน ๔๔ คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับ ชั้น ปวส. ๑ โดยใช้ปัจจัยทั้ง ๔ ด้าน ประกอบด้วย ด้านเจตคติ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. ๑ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้าน ประกอบด้วย ด้านเจตคติ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาศัพท์เทคนิคภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ดังเช่นงานวิจัยของนางผาสุข รัตนสุวรรณได้ศึกษาเรื่องการแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนทำให้นักศึกษาส่วนมากมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ออกเสียงถูกต้อง สามารถประสมคำเองได้มากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ในการสื่อสาร และในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่กว้างขึ้น เพื่อการศึกษาในตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาครั้งต่อไป

ภาคผนวก ก**แบบสอบถาม**

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
รหัสวิชา ๓๐๐๐๐-๑๒๐๑ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อนำข้อมูลมาใช้ ในการพัฒนาปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมาตรฐาน

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามความเป็นจริง แล้วแสดงเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง จำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการออกแบบ โดยจะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง จำนวน ๘ ข้อ

ตอนที่ ๓ แบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอนต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการออกแบบ โดยจะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง จำนวน ๕ ข้อ

ตอนที่ ๔ แบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ (Check List) และเติมคำในช่องว่าง จำนวน ๕ ข้อ

ตอนที่ ๑ ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
๑	การเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้มีโอกาสประกอบวิชาชีพได้ดี					
๒	นักศึกษาชอบและศึกษาวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยความเต็มใจ					
๓	นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
๔	วิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้รู้จักคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล					
๕	นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี					
๖	การเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องขยัน และมี ความอดทนอย่างสูง					

ตอนที่ ๒ ด้านคุณลักษณะของผู้สอนต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปาน กลาง ๓	น้อย ๒	น้อย ที่สุด ๑
๑	มีความรับผิดชอบในการสอน					
๒	มีการวางแผนและการเตรียมการสอน					
๓	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
๔	มีการวางแผนและปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับการสอน					
๕	มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาและมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
๖	การเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
๗	รู้วิธีการสอนหลายรูปแบบและเลือกมาสอนได้อย่างเหมาะสม					
๘	มีความสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บทเรียนน่าสนใจ					

ตอนที่ ๓ ด้านสื่อการเรียนการสอนต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปาน กลาง ๓	น้อย ๒	น้อย ที่สุด ๑
๑	สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ในปัจจุบัน					
๒	การประยุกต์ใช้งานกับวัตถุประสงค์และสภาพการเรียนการสอนปัจจุบัน					
๓	มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ					
๔	การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเหมาะสมกับสภาพเทคโนโลยีปัจจุบัน					
๕	ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยในการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎี เช่น สื่อออนไลน์ Facebook, Instagram, Tiktok, Twister					

ตอนที่ ๔ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปาน กลาง ๓	น้อย ๒	น้อย ที่สุด ๑
๑	นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
๒	นักศึกษามุ่งหวังที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
๓	นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
๔	เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายงาน จะรีบทำให้เสร็จโดยเร็ว					
๕	นักศึกษามีการวางแผนการเรียนเสมอ					

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม